

Примітки до річної фінансової звітності за 2013 рік

1 Вступ

Дана фінансова інформація складена у відповідності до МСФЗ і за 2013 фінансовий рік підготовлена для ТДВ «Страхова компанія «Укрфінстрах» (далі- «Компанія») за Міжнародними стандартами фінансової звітності (МСФЗ).

ТДВ «Страхова компанія «Укрфінстрах» було створено 10 вересня 2007 року. Компанія має безстрокові ліцензії Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України на здійснення страхування вантажів та багажу (вантажобагажу) серії АВ №584190, страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ серії АВ №584192, страхування від нещасних випадків серії АВ № 584196, страхування відповідальності перед третіми особами (крім цивільної відповідальності власників наземного транспорту, відповідальності власників повітряного транспорту, відповідальності власників водного транспорту (включаючи відповідальність перевізника)) серії АВ №584194, страхування майна (крім залізничного, наземного, повітряного, водного транспорту (морського внутрішнього та інших видів водного транспорту), вантажів та багажу (вантажобагажу)) серії АВ №584193, страхування медичних витрат серія АВ №584332, страхування наземного транспорту (крім залізничного) серії АВ №584195, страхування фінансових ризиків серії АВ №584197 та страхування цивільної відповідальності власників наземного транспорту (включаючи відповідальність перевізника) серії АВ №584191.

Основна діяльність. Основний вид діяльності Компанії – надання страхових послуг на території України.

Юридична та фактична адреса Компанії: вул. Заньковецької, буд. 7, літ. А, Київ, 01001, Україна.

Валюта подання звітності. Дану фінансову звітність подано в українських тисячах гривень.

2 Економічне середовище, у котрому Компанія проводить свою діяльність

Незважаючи на те, що економіка України визнана ринковою, вона продовжує демонструвати особливості, характерні для перехідної економіки.

Економіка України схильна до впливу ринкових коливань і зниження темпів економічного зростання у світовій економіці. Податкове, валютне та митне законодавство в Україні допускає різні тлумачення та часто змінюється.

Страхові компанії в 2013 році застосовували ставку податку на прибуток підприємств від страхової діяльності у розмірі 3% , від діяльності не пов'язаної із страхуванням за ставкою 19%.

Подальший економічний розвиток України значною мірою залежить від ефективності економічних, фінансових та монетарних заходів, які вживаються Урядом, а також від змін у податковій, юридичній, регулятивній та політичній сферах.

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на страховий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть надати на майбутній фінансовий стан Компанії. Керівництво впевнене, що воно вживає всі необхідні заходи для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Компанії.

3 Стислий виклад принципів облікової політики

Основа підготовки. Перша фінансова звітність Компанії (перший річний комплект фінансової звітності, щодо підготовки якого робиться чітка заява про повне дотримання МСФЗ) складається за 2013 р.

Хоча ця фінансова звітність за МСФЗ заснована на всій наявній у керівництва інформації по очікуваних стандартах і тлумаченнях, а також по поточних фактах і обставинах, в подальшому ситуація може змінитися. Так, Рада з Міжнародних стандартів фінансової звітності може видати нові або внести зміни в існуючі стандарти або тлумачення.

Основні принципи облікової політики, застосовані при підготовці цієї фінансової інформації спеціального призначення, наведені нижче. Ці принципи облікової політики послідовно застосовувалися протягом усіх представлених звітних періодів.

Внутрішній аудит в Компанії здійснюється службою внутрішнього аудиту. Зовнішній аудит здійснюється незалежною аудиторською компанією.

Фінансові інструменти - основні терміни оцінки. Як зазначено нижче, залежно від класифікації фінансові інструменти обліковуються за справедливою вартістю або амортизованою вартістю.

Справедлива вартість - це сума, на яку можна обміняти актив або за допомогою якої можна врегулювати зобов'язання під час здійснення угоди на загальних умовах між добре обізнаними, незалежними сторонами, які діють на добровільній основі. Справедлива вартість являє собою поточну ціну попиту для фінансових активів та ціну пропозиції для фінансових зобов'язань, що котируються на активному ринку. У відношенні активів і зобов'язань із взаємно компенсуючим ринковим ризиком Компанія може використовувати середні ринкові ціни для визначення справедливої вартості позицій зі взаємно компенсуючими ризиками та застосовувати до чистої відкритої позиції відповідну ціну попиту або ціну пропозиції. Фінансовий інструмент вважається котируваним на активному ринку, якщо котирування є вільно та регулярно доступними на фондовій біржі чи в іншій організації, і ці ціни відображають дійсні і регулярні ринкові операції, що здійснюються на загальних підставах.

Для визначення справедливої вартості фінансових інструментів, за якими відсутня інформація про ринкові ціни із зовнішніх джерел, використовуються такі методи оцінки, як модель дисконтування грошових потоків, модель, заснована на даних останніх угод, здійснених між непов'язаними сторонами, або аналіз фінансової інформації про об'єкти інвестування.

Витрати на проведення операції - це додаткові витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням, емісією або вибуттям фінансового інструмента. Додаткові витрати - це витрати, які не були б понесені, якби операція не відбулася. Витрати на проведення операції включають винагороду й комісійні, сплачені агентам, консультантам, а також податки і збори, що стягуються при перереєстрації права власності. Витрати на проведення операції не включають премії або дисконти за борговими зобов'язаннями, витрати на фінансування, внутрішні адміністративні витрати або витрати на зберігання.

Амортизована вартість являє собою вартість при початковому визнанні фінансового інструмента мінус виплати основного боргу плюс нараховані відсотки, а для фінансових активів - мінус будь-яке зменшення вартості для відображення понесених збитків від знецінення. Нараховані відсотки включають амортизацію відстрочених при первісному визнанні витрат на проведення операції та будь-яких премій або дисконту від суми погашення із використанням методу ефективної процентної ставки. Нарахований процентний дохід та нараховані процентні витрати, включаючи як

нарахований купон, так і амортизований дисконт або премію (у тому числі відстрочену комісію при первісному визнанні, при наявності такої), не відображаються окремо, а включаються до балансової вартості відповідних статей балансу.

Метод ефективної ставки відсотка - це метод визнання процентних доходів або процентних витрат протягом відповідного періоду з метою отримання постійної відсоткової ставки (ефективної ставки відсотка) від балансової вартості інструмента. Ефективна ставка відсотка - це ставка, яка точно дисконтує розрахункові майбутні грошові виплати або надходження (не включаючи майбутніх збитків за кредитами) протягом терміну дії фінансового інструмента або, у відповідних випадках, протягом коротшого терміну, до чистої балансової вартості фінансового інструмента. Ефективна ставка відсотка використовується для дисконтування грошових потоків по інструментах із плаваючою ставкою до наступної дати зміни відсотка, за винятком премії чи дисконту, які відображають кредитний спред понад плаваючу ставку, зазначену для даного інструмента, або за іншими змінними факторами, не встановлюваними в залежності від ринкового значення. Такі премії або дисконти амортизуються протягом всього очікуваного терміну обігу інструменту. Розрахунок дисконтованої вартості включає всі комісійні та збори, сплачені та отримані сторонами контракту, і складають невід'ємну частину ефективної ставки відсотка.

Первісне визнання фінансових інструментів. Всі фінансові інструменти, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, первісно обліковуються за справедливою вартістю. Всі інші фінансові інструменти первісно визнаються за справедливою вартістю плюс витрати на проведення операції. Справедливу вартість при первісному визнанні найкраще підтверджує ціна операції. Прибуток або збиток при первісному визнанні виникає лише тоді, коли є різниця між справедливою вартістю та ціною операції, яку можуть підтвердити існуючі поточні ринкові операції з такими ж інструментами або методи оцінки, для яких використовується тільки відкрита ринкова інформація.

Всі операції із придбання та продажу фінансових активів, що передбачають поставку протягом періоду, визначеного законодавством або традиціями ринку (договори «звичайної» купівлі-продажу), визнаються на дату здійснення угоди, тобто на дату, коли Компанія зобов'язується придбати або продати фінансовий актив. Всі інші операції з придбання фінансових інструментів визнаються тоді, коли суб'єкт господарської діяльності стає стороною договору щодо придбання фінансового інструмента.

Припинення визнання фінансових активів. Компанія припиняє визнання фінансових активів, коли (а) активи погашені або права на грошові потоки від них іншим чином закінчилися або (б) коли Компанія передала права на грошові потоки від фінансових активів або уклала угоду щодо передачі, і при цьому (I) також передала, в основному, всі ризики та вигоди володіння активом або (II) не передавала і не зберігала, в основному, всі ризики та вигоди володіння, але не зберегла контроль. Контроль зберігається, коли контрагент не має практичної можливості повністю продати актив незв'язаній стороні, не накладаючи при цьому обмежень на продаж.

Знецінення фінансових активів, що обліковуються за амортизованою вартістю. Збитки від знецінення визнаються у складі прибутку або збитку в міру їхнього виникнення за результатом однієї або більше подій («події збитку»), що відбулися після первісного визнання фінансового активу і впливають на величину чи строки розрахункових майбутніх грошових потоків, що пов'язані з фінансовим активом або із групами фінансових активів, якщо їх можна оцінити з достатнім рівнем надійності. Якщо Компанія визначає, що не існує об'єктивних ознак знецінення для фінансового активу, оціненого на індивідуальній основі, незалежно від того, чи є актив

індивідуально суттєвим чи ні, він включається до групи фінансових активів із подібними характеристиками кредитного ризику, і ця група оцінюється на предмет знецінення на колективній основі. Основним чинником, який враховує Компанія при оцінці фінансового активу на предмет знецінення, є його прострочений статус.

Нижче наведено інші основні критерії, на підставі яких визначається наявність об'єктивних ознак збитку від знецінення:

- прострочення будь-якого чергового платежу, при цьому несвоєчасна оплата не може пояснюватись затримкою у роботі розрахункових систем;
- позичальник зазнає суттєвих фінансових труднощів, що підтверджує отримана Компанією фінансова інформація позичальника;
- ймовірність банкрутства чи фінансової реорганізації позичальника;
- платоспроможність позичальника погіршилася внаслідок змін загальнонаціональних або місцевих економічних умов, які чинять вплив на діяльність позичальника.

Для колективної оцінки знецінення фінансові активи групуються за схожими характеристиками кредитного ризику. Ці характеристики відносяться до оцінки майбутніх грошових потоків для груп таких активів і свідчать про здатність дебіторів погасити всі належні суми відповідно до контрактних умов у відношенні оцінюваних активів.

Майбутні грошові потоки в групі фінансових активів, які колективно оцінюються на предмет знецінення, визначаються на основі контрактних грошових потоків, пов'язаних із цими активами, та на основі досвіду керівництва щодо прострочених сум, що виникнуть у майбутньому в результаті минулих збиткових подій, а також успішного повернення простроченої заборгованості. Дані минулих років коригуються з урахуванням поточних існуючих даних для відображення впливу поточних умов, які не впливали на попередні періоди, і для усунення впливу минулих умов, які не існують в даний час.

Якщо умови знеціненого фінансового активу, що обліковується за амортизованою вартістю, переглядаються чи іншим чином змінюються внаслідок фінансових труднощів позичальника чи емітента, знецінення такого активу оцінюється із використанням ефективної ставки відсотка, що використовувалася до зміни його умов.

Збитки від знецінення визнаються шляхом створення резерву в розмірі, необхідному для зменшення балансової вартості активу до теперішньої вартості очікуваних майбутніх грошових потоків (не враховуючи майбутніх, ще не понесених кредитних збитків), дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка для даного активу. Розрахунок теперішньої вартості очікуваних майбутніх грошових потоків від фінансового активу, забезпеченого заставою, відображає грошові потоки, що можуть виникнути в результаті звернення щодо стягнення предмету застави за мінусом витрат на отримання та реалізацію застави, незалежно від того, наскільки ймовірно звернення щодо стягнення предмету застави.

Якщо в наступному періоді сума збитку від знецінення зменшується, і це зменшення може бути об'єктивно віднесене до події, що настала після визнання знецінення (як, наприклад, підвищення кредитного рейтингу дебітора), раніше відображений збиток від знецінення сторнується шляхом коригування створеного резерву через прибуток або збиток.

Активи, погашення яких неможливе, списуються за рахунок сформованого резерву під знецінення після завершення всіх необхідних процедур щодо відшкодування і після визначення остаточної суми збитку.

Грошові кошти та їх еквіваленти. Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівкові кошти, кошти на рахунках у банках та короткострокові високоліквідні фінансові інвестиції з первісним строком розміщення до 3 місяців, які вільно конвертуються у певні суми грошових коштів і які характеризуються незначним ризиком зміни вартості.

Дебіторська заборгованість та передплата. Дебіторська заборгованість оцінюється за справедливою вартістю і балансова вартість її зменшується застосовуючи метод ефективного відсотка. Дебіторська заборгованість визнається в разі виникнення юридичного права на отримання платежу згідно з договором. Передплата визнається на дату платежу та відображається у звіті про сукупні доходи після надання послуг.

Основні засоби. Основні засоби Компанії враховуються по об'єктах. Об'єкти, що складаються з декількох компонентів, що мають різні терміни корисної експлуатації чи тих, що приносять вигоду товариству різними способами (що у свою чергу вимагає застосування по відношенню до них різних норм і методів амортизації), враховувати окремо. Витрати на обслуговування, експлуатацію та ремонти основних засобів списуються на витрати періоду в міру їх виникнення. Вартість істотних оновлень і вдосконалень основних засобів капіталізується. Якщо при заміні одного з компонентів складних об'єктів основних засобів виконані умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості складного об'єкта, а операція по заміні розглядається як реалізація (вибуття) старого компонента. У разі наявності факторів знецінення активів відображати основні засоби за мінусом збитків від знецінення згідно з МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Прибуток та збитки від вибуття обладнання та інших основних засобів, визначені як різниця між сумою надходжень від вибуття та балансовою вартістю активу на дату вибуття відображаються у складі прибутку чи збитку за рік (в інших операційних доходах або витратах).

Амортизація. Амортизація устаткування й інших основних засобів розраховується лінійним методом для розподілу їх первісної вартості до ліквідаційної вартості протягом строку їх експлуатації за такими нормами:

	<u>Строки експлуатації, років</u>
Машини та обладнання	3-5
Транспортні засоби	5
Меблі	3-5
Інші основні засоби	3-5

Ліквідаційна вартість – це сума коштів, яку Компанія очікує отримати за актив при його вибутті після закінчення строку його корисного використання, за вирахуванням витрат на його вибуття. Ліквідаційна вартість і терміни експлуатації активів переглядаються та, за необхідності, коригуються на кінець кожного звітного періоду.

Нематеріальні активи. Нематеріальні активи Компанії включають капіталізоване комп'ютерне програмне забезпечення. Нематеріальні активи обліковуються за їхньою вартістю придбання. Витрати на придбання нематеріальних активів капіталізуються та амортизуються за лінійним методом протягом розрахункового строку служби активів. Розрахунковий строк служби для програмного забезпечення встановлено 5 років. Ліцензії на здійснення страхової діяльності з необмеженим терміном дії не амортизуються і щорічно переглядаються на наявність ознак невизначеності строку їх використання та можливого зменшення корисності активу.

Після списання нематеріальних активів їхня первісна вартість, разом з відповідними сумами накопиченої амортизації, вилучається з облікових записів.

Операційна оренда. Оренда класифікується як фінансова оренда, коли за умовами оренди передаються в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з експлуатацією активу, і оренда відповідає одному з критеріїв визнання певного в МСБО 17 «Оренда». Усі інші види оренди класифікуються як операційна оренда.

У разі надання в операційну оренду майна Компанії, суми, що підлягають отриманню від орендаря, відображаються як інший операційний дохід у сумі нарахованих поточних платежів.

Податки на прибуток. Податки на прибуток відображені у фінансовій звітності відповідно до законодавства, яке вступило в дію або має бути введено в дію станом на кінець звітного періоду. Витрати з податку на прибуток включають поточний податок Поточний податок - це сума, яку, як очікується, необхідно буде сплатити або відшкодувати у податкових органів щодо оподаткованого прибутку чи збитків поточного та попередніх періодів. Якщо фінансова звітність затверджується до подачі відповідних податкових декларацій, оподатковуваний прибуток або податковий збиток визначаються розрахунковим шляхом. Інші податки, крім податку на прибуток, відображені у складі адміністративних та інших операційних витрат.

Резерви за зобов'язаннями та платежами. Резерви за зобов'язаннями та платежами - це не фінансові зобов'язання, сума й термін яких не визначені. Вони нараховуються, коли Компанія має поточне юридичне або конструктивне зобов'язання, що виникло внаслідок минулих подій, та існує ймовірність, що для погашення такого зобов'язання знадобиться відтік ресурсів, які передбачають економічні вигоди, а суму цього зобов'язання можна розрахувати з достатнім ступенем точності.

Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість. Кредиторська заборгованість за основною діяльністю нараховується, коли контрагент виконав свої зобов'язання за договором, і враховується за амортизованою вартістю. Поточна кредиторська заборгованість обліковується і відображається в Балансі за первісною вартістю, яка дорівнює справедливій вартості отриманих активів або послуг.

Визнання доходів і витрат. Процентні доходи та витрати враховуються для всіх боргових інструментів за принципом нарахування із застосуванням методу ефективної ставки відсотка. Цей метод включає до складу процентних доходів і витрат та розносить на весь період дії усі комісії, які сплачуються або одержуються учасниками контракту, які є невід'ємною частиною ефективної ставки відсотка, витрати на проведення операції, а також усі інші премії та дисконти.

Комісії, які є невід'ємною частиною ефективної ставки відсотка, включають платежі за надання, одержувані або які виплачуються організацією при створенні або придбанні фінансового активу, або видачі фінансового зобов'язання, наприклад, комісії за оцінку кредитоспроможності, узгодження умов інструменту та за обробку документів по операції.

Якщо виникає сумнів щодо можливості погашення банківських депозитів або інших боргових інструментів, їх вартість зменшується до теперішньої вартості очікуваних грошових потоків, після чого процентний дохід відображається з урахуванням ефективної ставки відсотка за даним інструментом, що використовувалася для розрахунку збитку від знецінення.

Всі інші збори, комісійні та інші статті доходів і витрат зазвичай враховуються за принципом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції, яка оцінюється як співвідношення фактично наданого обсягу послуг і загального обсягу послуг, які мають бути надані.

Операції страхування. Договори страхування - це договори, які передбачають передачу істотного страхового ризику. Такі договори також можуть передбачати передачу фінансового ризику. У цілому, Компанія визначає істотний страховий ризик як імовірність того, що при настанні страхової події їй доведеться виплатити страхове відшкодування, сума якого, щонайменше, на 10% більша за суму страхового відшкодування в разі, якщо страхова подія не настає. Страховий ризик існує, коли на момент підписання договору Компанія не впевнена в таких аспектах: настання страхової події, дата настання страхової події та сума відшкодування по страховій події.

Інвестиційні контракти - це контракти, які передбачають передачу фінансового ризику, але не передбачають передачу значного страхового ризику.

Якщо контракт віднесений до категорії страхових контрактів, він залишається таким до тих пір, поки не припиняться всі права та зобов'язання по ньому або не закінчиться термін їх дії, навіть якщо страховий ризик істотно зменшується протягом цього періоду. Однак інвестиційні контракти можуть бути рекласифіковано в страхові контракти після їх вступу в силу в тому випадку, якщо рівень страхового ризику значно підвищується.

Премії зароблені. Після вступу договору в силу премії враховуються як отримані в момент початку дії страхового захисту та вважаються заробленими на пропорційній основі протягом строку дії відповідного страхового покриття за полісом.

Резерв незароблених премій. Резерв незароблених премій являє собою частину отриманих премій, що стосується незавершеного терміну дії страхового покриття за полісами, які існують станом на кінець звітного періоду, розраховану на пропорційно-тимчасовій основі.

Відшкодування виплачені. Страхові відшкодування виплачені у звіті про сукупні доходи включають суми відшкодувань і відповідні витрати на врегулювання, кошти щодо яких були перераховані пред'явникам вимог або постачальникам послуг.

Резерв на покриття збитків. Резерв на покриття збитків являє собою сукупні розрахунки остаточних збитків і включає резерв заявлених і не врегульованих збитків. Даний резерв стосується суттєвих вимог отриманих, але не врегульованих станом на кінець звітного періоду. Його розрахунок здійснюється на основі інформації, отриманої Компанією в ході розслідування страхових випадків після закінчення звітного періоду. При розрахунках резерву на покриття збитків дисконтування не проводиться, оскільки вимоги про виплату відшкодування і самі виплати надходять і розглядаються досить швидко.

Тест адекватності зобов'язань. За станом на кінець кожного звітного періоду Компанія проводить тести адекватності зобов'язань для перевірки адекватності договірних зобов'язань за вирахуванням відповідних незамортизованих відстрочених аквізиційних витрат. При проведенні цих тестів використовуються поточні оцінки майбутніх грошових потоків, витрат на врегулювання та адміністративних витрат, а також інвестиційного доходу від активів, які забезпечують зазначені зобов'язання. Сума невідповідності зобов'язань негайно відноситься на прибуток або збиток: спочатку списуються неамортизованого відстрочені аквізиційні витрати

Перестраховання. У ході нормальної діяльності Компанія передає ризики в перестраховання. Політика Компанії передбачає перестраховання всіх значних ризиків. Сума ліміту залежить від виду страхового продукту. Договори, які Компанія укладає з перестраховиками, згідно з якими вона має право на відшкодування збитків по одному або більше договорів, виданих Компанією та відповідають вимогам класифікації страхових договорів, класифікуються як договори перестраховання. Договори, що не відповідають цим вимогам класифікації, відносяться до категорії фінансових активів.

Договори страхування, передані в перестраховання, не звільняють Компанію від її зобов'язань перед власниками страхових полісів. Активи перестраховання включають суми до отримання від перестраховальних компаній по виплачених відшкодувань, включаючи відповідні витрати на врегулювання. Кредиторська заборгованість по перестрахованню являє собою зобов'язання Компанії передати перестраховикам премії з перестраховання.

Компанія регулярно оцінює свої активи перестраховання на предмет знецінення. Якщо існує об'єктивне свідчення того, що актив перестраховання знецінено, Компанія зменшує балансову вартість цього активу до його вартості відшкодування і визнає у звіті про сукупні доходи відповідний збиток від знецінення. Компанія збирає об'єктивні свідчення знецінення активу перестраховання з використанням тих же методів, які вона застосовує до фінансових активів, враховуються за амортизованою вартістю. Збиток від знецінення також розраховується на підставі аналогічного методу, який застосовується до цих фінансових активів.

Відстрочені аквізиційні витрати. Аквізиційні витрати, які включають витрати на виплату комісійних страховим агентам, заробітну плату і деякі інші витрати на здійснення страхової діяльності, які є змінними і виникають у зв'язку з придбанням або продовженням страхових полісів, відносяться на витрати майбутніх періодів і амортизуються протягом періоду, за який будуть зароблені відповідні премії отримані. Відстрочені аквізиційні витрати розраховуються окремо по кожному напрямку діяльності і аналізуються по кожному напрямку діяльності в момент видачі страхового поліса або в кінці кожного звітного періоду, щоб переконатися в можливості їх відшкодування на основі майбутніх оцінок.

Взаємозаліки. Взаємозалік фінансових активів та зобов'язань з подальшим включенням до балансу лише їхньої чистої суми може здійснюватися лише в разі, якщо є юридично встановлене право взаємозаліку визнаних сум, і існує намір провести розрахунок на основі чистої суми або одночасно реалізувати актив та розрахуватися за зобов'язаннями.

Витрати на персонал та відповідні відрахування. Зарплата, внески до державного пенсійного фонду України і фондів соціального страхування, щорічні відпускні та лікарняні, преміальні і не грошові пільги нараховуються у тому році, в якому відповідні послуги надаються працівниками Компанії. Компанія не має жодних правових чи таких, що впливають зі сформованої ділової практики, зобов'язань з виплати пенсій або аналогічних виплат, крім платежів згідно з державним планом із встановленими внесками.

4 Важливі оцінки і професійні судження при застосуванні облікової політики

Компанія використовує оцінки та припущення, які впливають на суми, що відображаються у фінансовій звітності, та на балансову вартість активів і зобов'язань у наступному фінансовому році. Оцінки та судження постійно аналізуються і ґрунтуються на досвіді керівництва та інших факторах, включаючи очікування майбутніх подій, які при існуючих обставинах вважаються обґрунтованими. При застосуванні принципів бухгалтерського обліку, крім згаданих оцінок, керівництво також використовує певні судження. Судження, які найбільше впливають на суми, визнані у фінансових звітах, і оцінки, які можуть призвести до значних коректувань балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року, включають:

Резерв на покриття збитків і витрати на врегулювання збитків. У відповідності з діючими законодавчими і нормативними актами, які регулюють страхову діяльність, а також МСФЗ, Компанія зобов'язана створювати резерви на покриття збитків та резерви витрат на врегулювання збитків, що виникають в результаті діяльності

Компанії по загальному страхуванню і у зв'язку з припиненням діяльності з перестраховання з її колишніми третіми сторонами. Ці резерви являють собою очікувані остаточні витрати на виплату відшкодувань по страхових подіях, які настали до закінчення звітного періоду, але які все ще залишаються невиплаченими за станом на кінець звітного періоду. Компанія створює резерви за напрямками діяльності, видам і сумах страхового покриття, а також по рокам настання страхових подій.

5 Первісне застосування МСФЗ

Фінансова звітність Компанії за 2013 фінансовий рік є першою річною фінансовою звітністю, яка відповідає вимогам МСФЗ. Дана фінансова інформація спеціального призначення за МСФЗ була підготовлена у відповідності до принципів, викладених в Примітці 3. При підготовці цієї фінансової інформації спеціального призначення Компанія застосувала МСФЗ 1.

Датою переходу Компанії на облік за МСФЗ є 1 січня 2012 року. За деякими винятками, МСФЗ 1 вимагає ретроспективного застосування редакції МСФЗ, чинних станом на 31 грудня 2013 року, при підготовці вхідного балансу по МСФЗ на 1 січня 2012 року і в наступних періодах до дати першої фінансової звітності за МСФЗ. При підготовці цієї попередньої фінансової інформації спеціального призначення Компанія застосувала тільки обов'язкові винятки.

6 Нові облікові положення

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти Частина 1: Класифікація та оцінка». МСФЗ 9, випущений в листопаді 2009 року, замінює розділи МСБО (IAS) 39, що відносяться до класифікації та оцінки фінансових активів. Додаткові зміни були внесені в МСФЗ 9 у жовтні 2010 року у відношенні класифікації та оцінки фінансових зобов'язань і в грудні 2011 року у відношенні (і) зміни дати набрання чинності, що встановлена як річні періоди, що починаються 1 січня 2015 або після цієї дати, (ii) додавання вимоги про розкриття інформації про перехід на цей стандарт. Основні відмінності стандарту наступні:

- Фінансові активи повинні класифікуватися за двома категоріями оцінки: оцінювані згодом за справедливою вартістю та оцінювані згодом за амортизованою вартістю. Вибір методу оцінки повинен бути зроблений при первісному визнанні. Класифікація залежить від бізнес-моделі управління фінансовими інструментами компанії та від характеристик договірних потоків грошових коштів по інструменту.
- Інструмент згодом оцінюється за амортизованою вартістю тільки у тому випадку, коли він є борговим інструментом, а також (і) бізнес-модель компанії орієнтована на утримання даного активу для цілей отримання контрактних грошових потоків, та одночасно (ii) контрактні грошові потоки за цим активу являють собою лише виплати основної суми і відсотків (тобто фінансовий інструмент має тільки "базові характеристики кредиту"). Всі інші боргові інструменти повинні оцінюватися за справедливою вартістю через прибуток або збиток.
- Всі пайові інструменти повинні згодом оцінюватися за справедливою вартістю. Пайові інструменти, утримувані для торгівлі, оцінюватимуться за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Для решти пайових інвестицій під час первісного визнання може бути прийняте остаточне рішення про відображення нереалізованого та реалізованої прибутку або збитку від переоцінки за справедливою вартістю у складі іншого сукупного доходу, а не у складі прибутків або збитків. Доходи і витрати від переоцінки не переносяться на рахунки прибутків або збитків. Це рішення може прийматися індивідуально для кожного

фінансового інструменту. Дивіденди мають відображатися у складі прибутків або збитків, оскільки вони являють собою прибутковість інвестицій.

- Більшість вимог МСФЗ (IAS) 39 і у відношенні класифікації та оцінки фінансових зобов'язань були перенесені до МСФЗ (IFRS) 9 без змін. Основною відмінністю є вимога до компанії розкривати ефект змін власного кредитного ризику фінансових зобов'язань, віднесених до категорії тих, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, у складі іншого сукупного доходу.

Прийняття МСФЗ (IFRS) 9 є обов'язковим з 1 січня 2015 року, дострокове застосування дозволяється. В даний час керівництво Компанії оцінює вплив цих змін на її фінансову звітність.

Взаємозалік фінансових активів та фінансових зобов'язань - Зміни до МСФЗ (IAS) 32 (випущено в грудні 2011 року і набуває чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2014 або після цієї дати). Дана зміна вводить керівництво по застосуванню МСФЗ (IAS) 32 з метою усунення суперечностей, виявлених при застосуванні деяких критеріїв взаємозаліку. На думку керівництва Компанії, зазначені зміни не матимуть впливу на її фінансову звітність.

Якщо вище не зазначено інше, очікується, що дані нові стандарти і інтерпретації істотно не вплинуть на фінансову звітність Компанії.

7 Основні засоби

Основні засоби компанії відображені у фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «Основні засоби».

Нематеріальні активи компанії відображені у фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Об'єктами нематеріальних активів є:

- авторські права (в т.ч. на програмне забезпечення);
- ліцензії.

Програмне забезпечення, яке є невід'ємним і необхідним для забезпечення роботи основних засобів, враховується у складі цих об'єктів.

Нематеріальні активи оцінюються за первісною вартістю (собівартістю), яка включає в себе вартість придбання і витрати пов'язані з доведенням нематеріальних активів до експлуатації.

Нематеріальні активи амортизуються прямолінійним методом протягом очікуваного строку їх використання, але не більше 5 років. Нарахування амортизації починається з моменту коли цей нематеріальний актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання

Рух необоротних активів виглядає наступним чином:

<i>У тисячах українських гривень</i>	Нематеріальні активи	Інвестиційна нерухомість	Офісне обладнання	Транспорт	Меблі	Інші необоротні активи	Разом основні засоби
Первісна вартість на 01.01.2013	186		29	171		1	201
Надійшло	49		60		12		72
Первісна вартість на 31.12.2013	235		89	171	12	1	273
Амортизація на 01.01.2013	5		23	62			85

Нарахована амортизація за 2013 рік	17	14	24	1	39
Амортизація на 31.12.2013	22	37	86	1	124
Чиста вартість на 01.01.2013	181	6	109	1	116
Чиста вартість на 31.12.2013	213	52	85	11	149

8 Розкриття фінансових інструментів за категоріями оцінки

Для цілей оцінки МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» встановлює такі категорії фінансових активів: (а) кредити та дебіторська заборгованість, (б) фінансові активи для подальшого продажу, (в) фінансові активи, утримувані до погашення та (г) фінансові активи за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат. Категорія «фінансові активи за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат» має дві підкатегорії: (і) активи, віднесені до цієї категорії при початковому визнанні, та (ii) фінансові активи, утримувані для торгівлі.

Операційна дебіторська заборгованість – це заборгованість, яка виникає в процесі страхової діяльності компанії за умови підписання договору та внесення коштів.

Не операційна дебіторська заборгованість виникає від операцій, не пов'язаних з операційною діяльністю товариства. До неї відносяться позики видані працівникам компанії, та аванси різним організаціям.

Дебіторська заборгованість оцінюється за справедливою вартістю і балансова вартість її зменшується застосовуючи метод ефективного відсотка. Ефективна ставка відсотка - це ставка, яка точно дисконтує очікуваний потік майбутніх грошових платежів до строку погашення до поточної чистої балансової вартості фінансового активу.

Станом на 31 грудня 2013 року балансова вартість дебіторської заборгованості за векселями була зменшена застосовуючи метод ефективного відсотка

Фінансові активи виглядають наступним чином:

<i>У тисячах українських гривень</i>	01 січня 2013р	31 грудня 2013р
Довгострокова дебіторська заборгованість	9998	9798
Всього	9998	9798
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	17	58
Заборгованість за страховими послугами	95	720
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	385	139
Інша поточна дебіторська заборгованість	115	116
Всього дебіторська заборгованість	612	1033

9 Запаси

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2 «Запаси». Запаси враховуються за однорідними групами:

Компанія застосовує формулу оцінки запасів при їх вибутті або передачі у виробництво з надання страхових послуг за ідентифікованою собівартістю

Запаси відображаються у фінансовій звітності за собівартістю. Обліковою політикою Компанії було визначено поріг суттєвості для визнання запасів активами в 500,00 грн. Запаси, вартість яких менше 500,00 грн. списуються в момент їх отримання. Запаси в балансі виглядають так:

<i>У тисячах українських гривень</i>	01 січня 2013р	31 грудня 2013р
Товари		
Основні матеріали	31	1
Бланки договорів страхування	10	39
Інші		4
Всього запаси	41	44

10 Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові потоки Компанії від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності в виглядають наступним чином:

Грошові кошти та їх еквіваленти

<i>У тисячах українських гривень</i>	01 січня 2013р	31 грудня 2013
Грошові кошти у касі		
Грошові кошти на поточних рахунках	520	477
Депозити в гривнях	933	3638
Всього грошових коштів та їх еквівалентів	1453	4115

Нижче у таблиці подано зведену інформацію щодо грошових коштів та їх еквівалентів за кредитною якістю на основі рейтингів за національною шкалою, наданих міжнародними рейтинговими агентствами Standard and Poor's, Moody's, Fitch та українськими рейтинговими агенствами:

<i>У тисячах українських гривень</i>	31 грудня 2013 р.
<i>Не прострочені і не знецінені</i>	
- рейтинг uaA- та вище	2243
- рейтинг від uaBBB- до uaBBB+	1872
- рейтинг uaBB+ та нижче	
- без рейтингу	
Всього грошових коштів та їх еквівалентів	4115

Грошові кошти та їх еквіваленти не мають забезпечення.

Процентна ставка за банківськими депозитами в гривнях складає 13%-18% річних в залежності від дати розміщення та погашення депозитів.

Станом на 31 грудня 2013 року у Компанії було 14 банків-контрагентів (2012 р.: 9 банків-контрагентів) із загальною сумою депозитів в банках від 50 тисяч гривень та вище. Сукупна сума цих залишків складала 3638 тисячі гривень (2012 р.: 933 тисячі гривень), або 88% грошових коштів та їх еквівалентів (2012 р.: 64%).

11 Страхові та інші фінансові зобов'язання

Облік і визнання зобов'язань та резервів Компанії здійснюється відповідно до МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Зобов'язання компанії, класифікуються на довгострокові (строк погашення понад 12 місяців) і поточні (термін погашення до 12 місяців).

Поточна кредиторська заборгованість відображена в Балансі за первісною вартістю,

яка дорівнює справедливій вартості отриманих активів або послуг.

При формуванні страхових резервів ми дотримуватися вимог законодавства України.

Відповідно до пункту 14 МСФЗ 4 «Страхові контракти» ми:

а) не визнавали як зобов'язання будь-які резерви щодо ймовірних майбутніх страхових виплат, якщо такі страхові виплати виникають за страховими контрактами, які не існують на кінець звітного періоду (такі як резерв катастроф та коливань збитковості);

б) провели перевірку адекватності зобов'язань;

г) не проводили взаємозалік: щодо активів перестраховування проти відповідних страхових зобов'язань; або доходів або витрат за договорами перестраховування проти витрат або доходів за відповідними страховими контрактами;

г) слідували за тим, чи не зменшилась корисність його активів перестраховування

Всі винагороди працівникам в компанії враховуються як поточні, відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Поточні зобов'язання

Поточні зобов'язання складаються з наступних компонентів:

<i>У тисячах українських гривень</i>	01 січня 2013 р.	31 грудня 2013 р.
Зобов'язання за страховою діяльністю	1	1
Поточні зобов'язання з податку на прибуток	48	338
Інша кредиторська заборгованість	72	386
Всього поточні зобов'язання	121	612

Страхові резерви та доля перестраховика у страхових резервах

<i>У тисячах українських гривень</i>	01 січня 2013 р.	31 грудня 2013р.
Загальні суми		
Резерв незароблених премій	1122	3226
Резерв заявлених, але не виплачених збитків	142	308
Всього страхових резервів, загальна сума	1264	3534
Частка перестраховика		
Резерв незароблених премій	(106)	(2175)
Всього частка перестраховика у страхових резервах	(106)	(2175)
Чисті суми		
Резерв незароблених премій	1016	1051
Резерв заявлених, але не виплачених збитків	142	308
Всього страхових резервів, чиста сума	1158	1162

12 Статутний капітал

Статутний капітал, включає в себе внески учасників. Сума перевищення справедливої вартості отриманих коштів над номінальною вартістю частки учасника відображається як емісійний дохід.

<i>У тисячах українських гривень</i>	
На 1 січня 2013 р.	11000
На 31 грудня 2013 р.	11000

13 Доходи

Доходи компанії визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод, а сума доходу може бути достовірно визначена.

<i>У тисячах українських гривень</i>	2013 р.
Страхові платежі з урахуванням розторгнення	14355
Перестрахові платежі	5602
Чистий дохід	8718
Страхові виплати	2323

14 Витрати.

<i>У тисячах українських гривень</i>	2013 р.
Собівартість страхових послуг, за вирахуванням страхових виплат	114
Адміністративні витрати	2063
Витрати на збут	1042
Інші операційні витрати	494
Інші витрати	201

15 Інші доходи

Інші операційні доходи	544
Інші доходи	2

16 Податки на прибуток

Компанія сплачує податок на прибуток за ставкою 3% від усіх премій по страхуванню. Весь інший дохід (який включає переважно відсотки отримані та агентська винагорода) обкладається податком на прибуток за ставкою 19%. На витрати для цілей оподаткування відносяться тільки ті витрати, які безпосередньо чи опосередковано стосуються страхової діяльності. Витрати, понесені безпосередньо в результаті операцій страхування або пов'язані зі збитками від інвестиційної діяльності та збитками від безнадійної заборгованості, до складу витрат для цілей оподаткування не включаються.

<i>У тисячах українських гривень</i>	2013 рік
Витрати з податку на прибуток за рік	338

17 Управління фінансовими і страховими ризиками

Функція управління ризиками в Компанії здійснюється стосовно фінансових ризиків (кредитного, ринкового та ризику ліквідності), а також операційних та юридичних ризиків. Фінансовий ризик включає ринковий ризик (у тому числі валютний ризик, ризик процентної ставки та інший ціновий ризик), кредитний ризик і ризик ліквідності. Компанія не вважає ці ризики істотними, отже, не встановлює конкретні завдання і не розробляє політику з управління цими ризиками. Управління операційними та юридичними ризиками спрямовано на забезпечення належного функціонування внутрішніх процедур та політики для скорочення цих ризиків до мінімуму.

Кредитний ризик. Компанія піддається кредитному ризику, який визначається як ризик того, що одна сторона фінансового інструменту понесе збиток внаслідок невиконання іншою стороною своїх зобов'язань. Основні статті, у зв'язку з якими у Компанії виникає кредитний ризик, - це грошові кошти та депозити в банках.

Максимальний рівень кредитного ризику Компанії, в цілому, відбивається в балансовій вартості фінансових і страхових активів у балансі.

Найбільш значна концентрація кредитного ризику Компанії виникає у зв'язку з банківськими депозитами та поточними рахунками в банку

Ринковий ризик. Компанія піддається ринковим ризикам, які виникають у зв'язку з відкритими позиціями по процентних ставках, які схильні до впливу загальних і специфічних коливань ринку.

Ризик процентної ставки. Компанія піддається ризику у зв'язку з впливом коливань домінуючих рівнів ринкової процентної ставки на її фінансовий стан та грошові потоки. Процентна маржа може збільшуватися в результаті таких змін, але може також зменшуватися або приносити збитки в разі непередбачених змін. У Компанії відсутні офіційно оформлена політика і процедури для управління ризиком процентної ставки, оскільки керівництво вважає, що цей ризик для діяльності Компанії є несуттєвим. За станом на кінець кожного звітного періоду у Компанії не було фінансових активів зі змінною процентною ставкою або процентних зобов'язань.

Ризик ліквідності. Ризик ліквідності - це ризик того, що підприємство зіткнеться з труднощами при виконанні фінансових зобов'язань. Компанія щодня стикається з вимогами оплати від постачальників товарів і послуг та заявами клієнтів про страхові випадки. Компанія має достатньо коштів для виконання більшості перерахованих вимог. Крім того, надходження грошових коштів, пов'язані з доходом від страхових премій, також є джерелом грошових ресурсів для виконання поточних зобов'язань. Станом на 31 грудня 2013 року та 1 січня 2013 року всі фінансові зобов'язання Компанії погашаються за вимогою або протягом 1 місяця після закінчення звітного періоду. Недисконтовані грошові потоки за фінансовими зобов'язаннями згідно з договорами дорівнюють балансовій вартості. Термін погашення всіх страхових активів і зобов'язань Компанії не перевищує одного року.

Страховий ризик. Страховий ризик в рамках будь-якого договору страхування - це ймовірність настання страхової події і невизначеність суми відповідного відшкодування. По самій суті договору страхування, цей ризик є випадковим і внаслідок цього непередбачуваним.

Для портфеля договорів страхування, де теорія ймовірності використовується для визначення ціни договору та створення резервів, основний ризик, якому піддається Компанія, полягає в тому, що фактичні виплати перевищать балансову вартість страхових зобов'язань. Це може відбутися в результаті того, що регулярність або розмір виплат будуть вищі, ніж за оціночними даними. Страхові випадки носять випадковий характер, і фактична кількість і сума виплат будуть з року в рік відрізнятися від даних, передбачених страховими моделями.

Як показує досвід, чим більше портфель подібних договорів страхування, тим менше відносна мінливість очікуваного результату. Крім того, якщо портфель договорів страхування є більш диверсифікованим, зміни в який-небудь з його підгруп нададуть менший вплив на портфель в цілому.

Компанія контролює страховий ризик шляхом:

- стратегії андеррайтингу та проактивного моніторингу ризику. Компанія встановлює ліміти максимально можливої суми страхових збитків, які вона може відшкодувати, і передає відповідні контрольні повноваження

співробітникам з урахуванням їх професійної компетентності. Оцінка потенційних нових продуктів проводиться з метою всебічного аналізу пов'язаних з ними ризиків і виправданості таких ризиків з точки зору майбутніх доходів.

- укладання відповідних договорів перестраховання. Компанія прагне диверсифікувати діяльність з перестраховання, використовуючи договори факультативного перестраховання. Крім того, політика Компанії передбачає максимальне утримання ризику відповідальності по окремих страхових продуктах.

Компанія здійснює страхову діяльність виключно в Україні, і всі договори страхування укладаються в українських гривнях. Керівництво аналізує концентрацію страхового ризику за напрямками страхової діяльності.

18 Управління капіталом

Управління капіталом Компанії спрямовано на досягнення наступних цілей: (i) дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і (ii) забезпечення здатності Компанії функціонувати в якості безперервно діючого підприємства. Компанія вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, показаного в балансі. За станом на кінець кожного звітного періоду Компанія аналізує наявну суму власного капіталу і може її коригувати шляхом розподілу частки прибутку між учасникам, повернення капіталу учасникам. На Компанію поширюються зовнішні вимоги до капіталу. Основні зовнішні вимоги до капіталу - це мінімальна сума статутного капіталу, а також ряд нормативів платоспроможності. Компанія дотримувалася всіх зовнішніх вимог до капіталу у 2012 році.

19 Умовні та інші зобов'язання

Українське податкове адміністрування поступово посилюється, у тому числі підвищується ризик перевірок операцій, які не мають чіткої фінансово-господарської мети або виконаних за участю контрагентів, які не дотримуються вимог податкового законодавства. Відповідні органи мають право перевіряти податкові питання у фінансових періодах протягом трьох календарних років після їх завершення. За певних обставин перевірки можуть охоплювати більш тривалий період.

Зобов'язання з операційної оренди. В ході звичайної діяльності Компанія орендує приміщення. У випадку, коли Компанія виступає орендарем, майбутні мінімальні виплати з операційної оренди, які не підлягають скасуванню, є наступними:

<i>У тисячах українських гривень</i>	01 січня 2013р.	31 грудня 2013р.
До 1 року	64	661
Всього зобов'язань з операційної оренди	64	661

Генеральний директор

С.О. Забарна

Головний бухгалтер

А.А. Шевчук